

nuværende Bygningslov har været gældende, og derved begrundes Trangen til en ny Lov. Jeg skal ikke benægte, at Trangen er til Stede til en ny Bygningslov for København; men naar 20 Aar fremføres som et meget langt Tidsrum for Københavns Bygningslov, vil jeg gerne have Lov til her at minde om, at Bygningsloven for Købstæderne udenfor København er af 30. December 1858, altsaa over 50 Aar gammel. Den trænger ligesaa haardt og maaske endnu haardere til at blive fornyet. Andragender herom have flere Gange været fremme fra Repræsentationen for Købstæderne, sidste Gang i December 1910. Staten har haft en betydelig Indtægt ved den Masse Ansøgninger om Dispensationer, der ere indkomne, og som skulde stemples, thi der er ikke opført ret mange Bygninger i Købstæderne i de sidste 30 Aar, uden at der i den Anledning har været indsendt Andragende om Dispensation til Ministeriet. Jeg har en hel Del Erfaring paa det Omraade og skal derfor sige, at Trangen til en ny Bygningslov er meget stor ogsaa for Købstæderne udenfor København, idet Indbyggerantallet i flere af disse Byer er mange Gange fordoblet siden 1858.

Det Lovforslag, som her behandles, bestaar jo af 122 Paragraffer. Den grundige Behandling, Lovforslaget har haft, maa vel være en Borgen for, at det, som her foreligger, er nøje overvejet. Det anføres ogsaa i Bemærkningerne, at Lovforslaget har været forelagt saavel Indenrigsministeriet som Sundhedsstyrelsen og Politidirektøren, og der skal foreligge Udtalelser fra de københavnske Grundejerforeninger, hvilke dog ikke ere anførte i Bemærkningerne. Jeg vil navnlig i Betragtning af de Bemærkninger, den ærede sidste Taler (Niels Rasmussen) kom med om, at man i enkelte Tilfælde gaar Grundejerne for nær, sige, at naar Lovforslaget har været forelagt for Grundejerne, maa der vel foreligge en Erklæring fra deres Repræsentation. Det kan maaske være, at disse Oplysninger kunde komme frem under Sagens Behandling, jeg tænker mig, at Sagen bliver henvist til et Udvalg, hvor der vil blive Lejlighed til at se paa det. Det er jo i stor Udstrækning lykkedes at opnaa Enighed mellem de forskellige Faktorer, der have haft med denne Sag at bestille. Man kan ikke af de Forslag, der foreligge som Bilag under A og B, se, om der har været Enstemmighed i det Fællesudvalg, der har været nedsat af Magistrat og Borgerrepræsentation, men der er i alt Fald ikke fremført noget Mindretalsvotum, saa at man maa, efter hvad der

foreligger, gaa ud fra, at der har været temmelig stor Enighed om det foreliggende Forslag. Ved Sagens Fremsættelse har den højtærede Minister omtalt flere af de Paragraffer, hvor Regeringen ikke har kunnet tiltræde de af Kommunalbestyrelsen fremsatte Forslag. Jeg kan fuldt ud slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser og skal kun nævne et enkelt Afsnit, nemlig Afsnit II om Gader. Jeg har for nogle Aar siden ved Behandlingen af et andet noget beslægtet Lovforslag, der vist ogsaa havde særlig Interesse for København, faaet Lejlighed til at gøre mig bekendt med de uhyre store Vanskeligheder — det betænker jeg mig ikke paa at sige —, som Københavns Kommune har haft i Anledning af den overordentlig store Udvidelse, der i de senere Aar er foregaaet. Efter den Erfaring, som en udenbys kan have med Hensyn til københavnske Forhold, er jeg noget tilbøjelig til at tro, at man ikke altid har haft lovbestemte Regler at gaa efter. De Bestemmelser, som ere gennemførte, ere vistnok gennemførte noget indirekte og ad Omveje. Jeg finder det derfor fuldstændig korrekt, naar der nu her i Forslaget er optaget Afsnit II om Gader.

Lovforslaget vil jo blive henvist til et Udvalg, hvor man kan forhandle om Enkeltstederne. Paa mine Partifællers og egne Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag og ogsaa anbefale det til hurtig og velvillig Behandling. Jeg vil til de Bemærkninger, jeg gjorde om den Trang, der er til Stede i Købstæderne til en ny Bygningslov, føje det Haab, at den højtærede Minister og dette høje Ting ville tage sig af denne Sag, hvis den skulde komme til at foreligge, jeg tror, at Trangen dér er til Stede fuldt saa meget som for Københavns Vedkommende.

Maa jeg blot i Anledning af en Udtalelse af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) om Sikring af Naboejendommene ved Nybebyggelser have Lov til at sige, at hvis jeg husker rigtigt, ere Forholdene anderledes i Provinserne end her i København. Jeg har ved adskillige Lejligheder erfaret, at naar en Ejendom i en Gade bliver nedbrudt, og vedkommende Naboejer bliver lovligt varskoet om, at et saadant Byggeri vil finde Sted, er det ham, der paa egen Bekostning maa træffe de Foranstaltninger, der skulle træffes. Efter min Mening i alt Fald har det maaske været for strengt og for haardt for adskillige Ejere af saadanne Ejendomme. Der kunde maaske nok findes en Middelvej. Hvis man tænker sig, at der i en saadan gammel Ejendom